

Nagy Zopán

ÁLOMSZERŰ DIMENZIÓK

Koncz Gábor képeihez

Koncz Gábor festészetét, stílusának folyamatosan újuló, változatosan alakuló munkásságát már jó ideje figyelemmel kísérem. A fiatal, jászberényi művésznövendékből hamarosan érett képzőművész lett. A közös művésztelepeken, kiállítás-megnyitókön eltöltött évek, összművészeti együttműködések idő-szeletei baráti alkotófolyamattá váltak, a személyes hangvétel innen definiálható.

Koncz Gábort igen tehetséges művésznek tartom. A hagyományos festészettől a tervező-grafikai munkákon át, az ötletes, szenzibilis installációkon túl például „elméleti-szürrealisztikus” objektumokat is alkot. Különböző anyagkezelésekkel kísérletezve lép át hétköznapi határokat. Sokoldalú, rugalmas (mondhatni, hogy plaxi- és flexibilis) személyiség. Alkotónk jászberényi kötődése, jelenléte is meghatározó. A nagy múltra visszatekintő, 1990-től működő Art Camp Művészeti Szimpózium alkotójaként és immár egyik szervezőjeként szintén aktív szereplő. A Képzőművészeti Egyetemen Bukta Imre osztályában végzett, több művésztelep és jelentős tárlat (pl. a Godot Galéria aukcióinak) meghívottja, díjazott résztvevője. Főképpen az organikus, amorf és biomorf formavilágok foglalkoztatják.

Koncz Gábor álomszerű dimenziói, festészeti tér-sűrítmény rétegei mintha meta-terekké válnának, az álmfejtés-sejtések pedig visszafordulnak, archaikus világok felé vezetnek az „időtlen jelenekben” bolyongó útkeresőt. Munkáiban arra törekszik, hogy a felületre felvitt rétegek egyfajta „szövedéket” alkotva hozzanak létre olyan felületeket, melyek asszociatívak lehetnek a néző számára.

